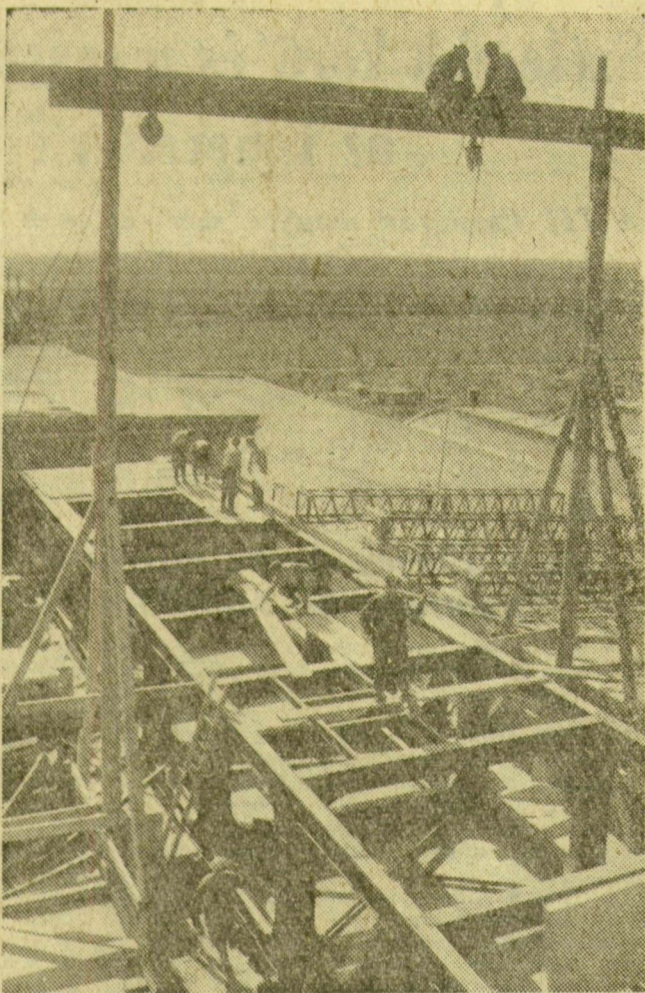
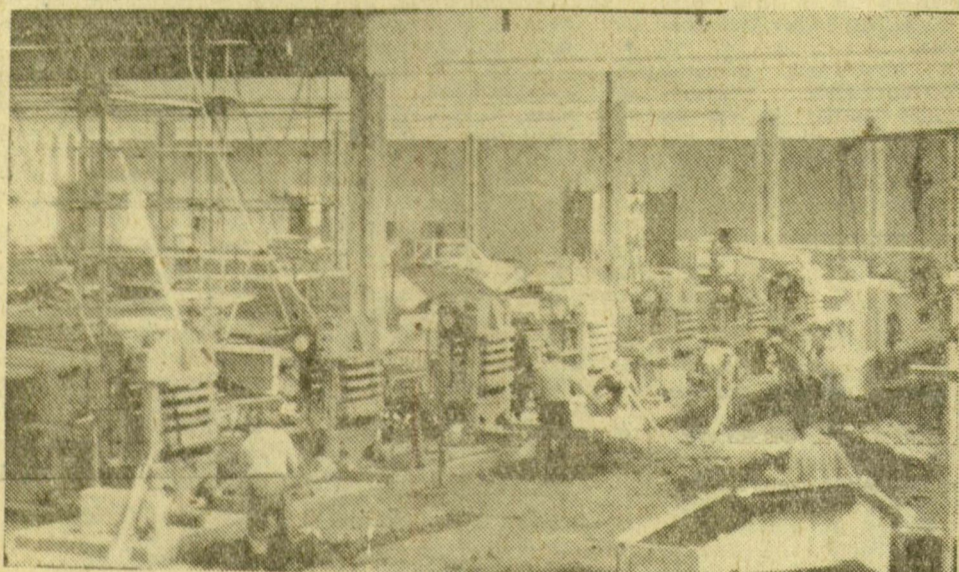

Gyors ütemben

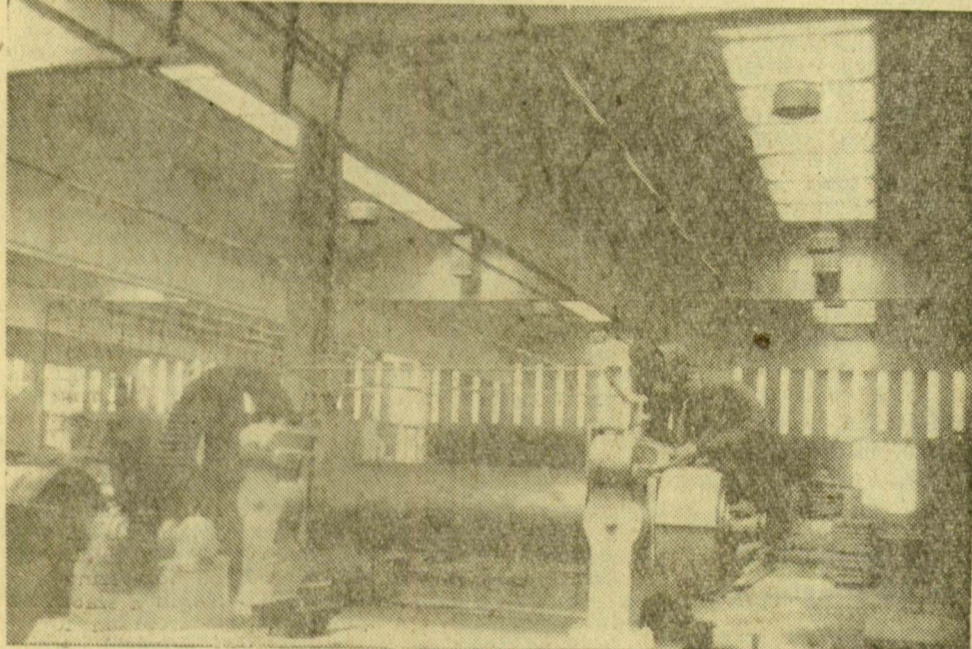
A Budapest—Szeged vasútvonalon, vagy országúton érkező idegent a gumigár impozáns épületei fogadják. A hatalmas csarnok ívei, az építkezés nagy területe monumentális képet kölcsönöz a tájnak. Gyors ütemben nőtt ki a földből az üzem. Nagy a sűrűség-forgás az elkészült csarnokokban, de kint is, az építkezésen. Napjainkban már összesen kétszáz ember dolgozik technológiai, szerelési munkálatokon. Közel hetven ember idejét kötik le a gépszerelések, melyekből az első csoport — húsz gépegység — rövidesen elkészül. Jelenleg készületi fokuk 80—90 százalékos. A villanszerelők jól haladnak a fogadó állomás belső berendezésének felszerelésével. Néhány héten belül befejeződik ez a munka is. Párhuzamosan a fogadó állomáson végzett szerelésekkel, a külső távvezetékek oszlopait is elkészítik már. A napokban kezdtek el a nagycsarnok belső villanszerelési munkálatait.

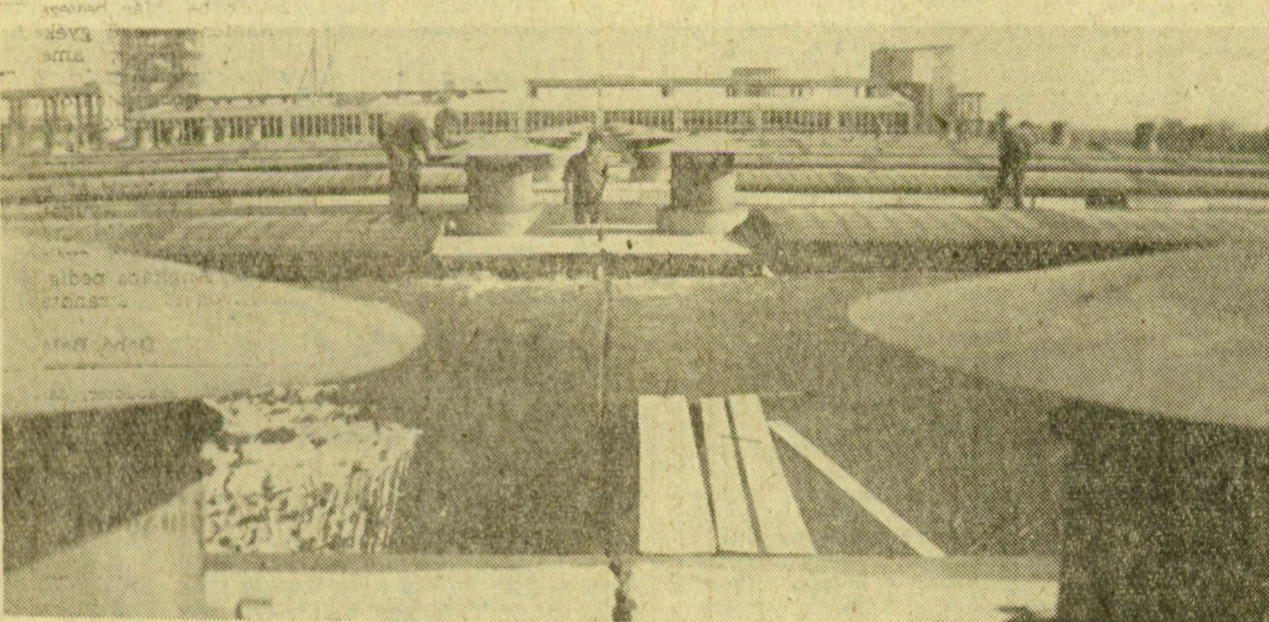
A korom-bunker — nyersanyag tárolásra használják majd, a gyártás megkezdésekor — acélszerkezetének szerelése

A szerelés alatt levő gépek sora a nagycsarnokban

Egy, a 2100 milliméteres hengerek közül

A csarnok épületének tetején a bádogosok végzik munkájukat

Olvasóink írják

MUNKAVERSENY A POSTAIGAZGATÓSÁGON

A szegedi postaigazgatóság is egyre több dolgozó kapcsolódik a munkaverseny mozgalomba. A műszaki szakágazatban jelenleg tízenegy brigád száznegy dolgozója versenyez a szocialista brigád címért. Közülük az első negyedévi értékelés alapján kilenc brigád nyerte el a megtisztelő címet. A forgalmi munkában hét hivatal szerezte meg a kiváló mestere mozgalomban százhetvennyolcan vesznek részt.

Angyal Rezső

SPORTOLÓK ÉS SPORTOLÓK

Kecskemétről gyorsvonalon utaztam Szegedre május 2-án férjemmel és héthónapos kisfiammal. Ülőhely nem volt. Bekopogtattam egy fülkébe, ahol fiatal emberek ültek, s kértem, szíveskedjenek egy helyet átadni, kisgyermekkel vagyok. Az ablaknál ülő férfi kártyával a kezében felugrott helyéről: „Éppen bennünket tudott kiszűrni” — kiabálta goromba hangon. A többiek is méltatlankodtak. „— Miskolcra jövünk, egész nap sportoltunk” — Sírva jöttem ki, de, szerencsére a szomszéd fülkében egy fiatal ember — ugyan csak sportoló — átadta a helyet.

Mindez anyák napján történt.

Csapó Vincéné
Makó, Szegő utca 106.

Találkozás az új Németországgal

A Dél-Magyarország cikkpályázata — A jutalmak megtekinthetők a Kárász utcai Hírlabbolt kirakatában

A Német Demokratikus Köztársaság budapesti nagykövetsége és a Dél-Magyarország szerkesztősége pályázatot hirdet olvasóink között **Találkozás az új Németországgal** címmel, az NDK párt- és kormányküldöttségének magyarországi baráti látogatása alkalmából. A pályázaton minden olvasónak részt vehet — hivatásos újságírókat és írókat kivéve — az új Németországban szerzett tapasztalatainak, élményeinek, német állampolgárokkal való találkozásainak, a velük való együttműködésnek megírásával, az NDK iparának, mezőgazdaságának, kulturális és művészeti életének megismertetését szolgáló cikkével. Az íráshoz saját készítésű felvételeket lehet mellékelni.

A pályázat május 11-én, hétfőn kezdődik, s a pályázati cikkek, írárok és fotók beküldésének határideje május 30. A pályázati cikkek megengedett maximális terjedelme 150 gépelt sor.

A beérkezett pályamunkákat az NDK nagykövetsége-

nek képviselőjéből és a Dél-Magyarország szerkesztőbizottságából álló zsűri értékeli a lezárás után, s az ünnepélyes eredményhirdetésre és a díjak átadására júniusban kerül sor, baráti üst keletében.

A legjobb pályázati cik-
kekre kitűzött jutalmak:

I. díj: Exa—1 fényképezőgép, táskával és filmmel;
II. díj: Jalta 5060 típusú világvévo rádiókészülék.

III. díj: Két részes diplomata írómappa;

IV. díj: Richard Strauss Elektrája mikrolemezen.

V. díj: Meissen porcelán edesség készlet.

Ezenkívül számos pályamunkát jutalmaz a zsűri ajándékokkal, emléktárgyakkal, albumokkal, könyvekkel. A pályázat díjait az érdeklődők a Kárász utcai Hírlabbolt kirakatában tekinthetik meg május 9-től, tegnaptól.

A pályázaton díjazott írásokat a Dél-Magyarország közli.

A cikkeket a Dél-Magyarország Szerkesztősége, Szeged, Magyar Tanácsköztársaság útja 10. címre, „NDK pályázat” megjelöléssel kérjük beküldeni.

A KENDERFONÓBÓL a kenderfonóba

„Azzal a kéréssel fordultok a vállalat vezetéséhez, hogy munkaviszonyomat megszüntetni szíveskedjenek. Állásom felmondására kényszerítő indokaim a következők...”

Naponta országszerte sok hasonló kezdetű kérelem érkezik a vállalatok titkárságaira. A szavak és az írás változhat — a levelek tartalma azonban megegyezik. Sok a munkalehetőség, önmagától kínálkozik az alkalom, hogy akár tízéves vagy ennél is hosszabb munkaviszonnyal rendelkezők is elinduljanak szerencsét próbálni...

Mindenki saját életének kovácsa, s mindenki úgy igyekszik alakítani sorsát, hogy számára legmegfelelőbb körülményeket teremtsen magának. A beadott felmondásokban a kilépés indoklása változó.

Gyorsan megy a dolog

Van, aki más vidékre, városba költözik, ezért változtat munkát. Nem ritkaság manapság az sem, hogy valakinek otthona közelében nőtt ki a földből egy új, tehát jobb munkakörülményeket biztosító üzem. És a legcsábítóbb, ha olyan munkahelyről értesül valaki, ahol többet fizetnek. Ezek csak a legkézenfekvőbb okok, ame-

lyek »gazdacserére» inspirálják az embereket. A legtöbb felmondási levélbe mégiscsak az kerül: »Családi okok miatt».

Gyorsan megy a dolog. A vállalat vezetősége enged. Néhány aláírása megnyitja a zsilipet: búcsúzhat a tőzsgárda-jelvény tulajdonosa munkatársaitól és az annyit szidott, annyit dicsért gépektől is.

Aztán eltelik néhány hónap és munkakönyvvél a kezében jelentkezik ismét a felvételi irodában, s mintha mi sem történt volna, a régi munkakönyvében áll elhagyott gépe mellé.

Kényszerűségből léptem ki

Érdemes volt? Hiszen az út — vegyünk egy konkrét példát — a kenderfonóból a kenderfonóba vezetett. És milyen érzés a visszako? Kétségtelen, vannak, akiknél bevált a csere. De miként vélekednek azok, akik visszamennek régi munkahelyükre?

— Nekem már szinte hiányzott az üzem! Tíz év alatt hozzáan az emberhez a munka. Kényszerűségből léptem ki. Nem volt más megoldás. Amint lehetett, újból jelentkeztem munkakönyvemmel — mondja Ilovai Istvánné, aki néhány hónap után már ismét a szegedi kenderfonóban dolgozik.

A nagynénje betegeskedett tavaly október óta. Decemberben már válságosra fordult az állapota. Szinte állandó ápolást igényelt. Ilovai Istvánné nem tehetett egyebet. Nem vállalhatta munkája mellett az otthoni háztartás gondjait, két gyermeke ellátását és a súlyos beteg gondozását. Amikor újból munkába állhatott, eszébe sem jutott, hogy másutt próbáljon elhelyezkedni. Úgy jött az üzembe, mint aki végre hazaérkezik.

Visszajöttem

— Ha el kell intéznom valamit, szölok a művezetőnek és megyek. Tudom, melyik osztályt és kit, hol találom. Kihez, milyen ügyben forduljak. Idegenben az ilyesmi nehezen megy. Visszajöttem.

— A munkatársakat sem ismertem. A művezetőt is majdnem összecseréltem a villanszerelővel. Új helyen

minden ismeretlen, szokatlan. Néhány hét után visszajöttem.

— Még néhány hónap is kevés ahhoz, hogy megszokja az ember az új üzemből a járást, meg az új követelményeket, körülményeket. Megpróbáltam, de végül is inkább visszajöttem.

— Mindenütt dolgozni kell! És ha már így van, akkor jobb a megszokott körülmények között. Visszajöttem.

A szavak mások, a mondanivaló és az eredmény változatlan. Sokan megmondják magukat az első napok, hetek után. Visszafordítanak az ügyet, de vannak, akiket önértékük gátol a visszatérésben.

Csak ezért?

Vasas Mihályné szintén a kenderfonóból indult, és ide, a vizesfonóba ért vissza. Másfél éves kislánya beteg. Otthon maradt. Hamarosan akadt azonban aki vigyázzon a gyerekekre. És akkor elindult szerencsét próbálni...

— Dorozsmán laktunk. Gondoltam közelebb lesz bejárnom a Textilművekbe. Két hónapig voltam szövőtanuló. Az sokkal tisztább munka volt.

— És akkor miért jött mégis vissza?

— Nagyon kevés volt a pénz.

— Csak ezért?

— Hát, mást nem mondhatok.

— Hogyan fogadták visszaza?

— Hát... jól.

Beszélgés közben gyorsan jár a keze. Kötözi, igazítja a fonalat.

— Még ki sem tanultam a szakmát s nem is szoktam meg ott — teszi hozzá szintén megitt.

Az, hogy mint tanuló keveset keresett, mégsem lehet az egyetlen indok. Hiszen a tanulói idő hamar eltelik. Más okról nem beszél, talán szegénykezésből sem említi, hogy a szíve is visszahúzza ide, hiszen ő is tíz évet töltött el már a szegedi kenderben.

Érdemes volt? Hiszen az út — vettünk több példát — a kenderfonóból a kenderfonóba vezetett. Kétségtelen, vannak, akiknél bevált a csere. De azok száma is sok, akik visszatérnek régi munkahelyükre.

Méry Éva